

Hydromantia

Autobiografia

Brandon McYntire

Brandon McYntire

Hydromantia

Autobiografia

©Brandon McYntire
Michalovce, Slovensko EÚ 2020
ISBN: 978-80-973661-5-5

Názov originálu: Hydromantia
Podnázov: Autobiografia
Autor: ©Brandon McYntire
Vydavateľ: Branko Mateja
Obrázok na obálke: www.pixabay.com
Výroba obálky: ©Branko Mateja
Formát: PDF
Počet strán: 29
Michalovce, Slovensko EÚ 2020
ISBN:978-80-973661-5-5

Predslov

Myslím, že nie je možné podať na papier celý svoj život, pretože na to by možno nestačilo ani tisíc strán a aj tak by som nevedel adekvátne opísať tú alebo onú časť zo svojho života. Nebolo by to možné aj preto, lebo neexistujú slová, ktorými by sa to všetko dalo presne vyjadriť. Dostávam mnoho mailov, správ na FB ohľadom mojej tvorby a otázok ako som sa dostal k písaniu. Niektorý z vás sa zaujímajú výlučne o moju tvorbu a iní by chceli vedieť niečo o mojom živote. Nezdráham sa rozprávať alebo písať o svojom živote, ale domnievam sa, že veľká časť z neho by sa zdala neuveriteľná. Možno by mnohí z vás pochybovali o jej pravdivosti. No nemôžem úplne ignorovať váš záujem – vás mojich čitateľov – a tak som sa rozhodol, že vám dovoľím nazrieť do jednej časti svojho života – ako som sa stal spisovateľom.

Narodil som sa, keď som mal 27 rokov. Čo táto veta znamená? Ťažko sa dá vysvetliť jej význam, je to dosť zložitá. Ako chlapec som bol vyziabnutého vzhľadu. Vážil som 59 kíl a občas aj menej, keď som sa cítil zle. V ranej mladosti som prežil veľa pádov. Dvakrát som sa psychicky zrútil a už ako pätnásťročný som skončil na psychiatrii. Moje fyzické danosti – výška 185 cm a váha 59 kíl – nemohli postačovať na to, aby som mohol žiť ako

iní ľudia. Prichádzalo mi veľmi často zle a kolaboval som hocikedy a kdekoľvek. Vôbec som si neuvedomoval, že moji rovesníci majú frajerky, randia s nimi a žijú takým štýlom života, aký som ja vôbec nepoznal. Po troch mesiacoch hospitalizácie som sa vrátil domov a snažil som sa žiť tak ako iní. No nešlo to.

Už odmala ma zaujímal vesmír, odborné knihy, filmy, tajomno a mystérium. Isté vlohy som mal už ako malý chlapec. V tej dobe neexistoval internet ani nič podobné. Chodil som len do knižnice, kde som si požičiaval rôzne knihy, fantastické a aj odborné napriek tomu, že som bol ešte priveľmi mladý na také informácie a úvahy. Knižnica v našom meste Michalovce bola pre mňa orákulum všetkých mojich poznatkov. Do vysokého veku – zhruba do mojich dvadsiatich siedmich rokov – o mňa neprejavila záujem žiadna žena. Neoplýval som peniazmi, nemal som auto a stále som bol veľmi chudý, čo zrejme nepríťahovalo ženské pohlavie. Dialo sa to tak aj napriek tomu, že som precestoval časť Európy a pracoval v zahraničí. Rok som pracoval v Bratislave vo výstavnom komplexe Incheba Expo. Po roku som odletel na Cyprus, kde som žil viac ako dva roky. No ani to mi neprinieslo šťastie do môjho života. Moja fyzická zdatnosť sa však začala pomaly zlepšovať. Mesiac po prilete domov som stretol ženu, s ktorou som sa po krátkej známosti oženil. Žiaľ, po ôsmich rokoch nám manželstvo skrachovalo, ale máme dve krásne dcéry. Sú pre mňa všetkým. Po rozvode

som mal viac krátkodobých známostí, ale vôbec som nepredpokladal, že sa všetko otočí tak, aby som bol konečne v živote šťastný. Po roku som si krátky čas na internete písal s mojou terajšou priateľkou, čo napokon dopadlo tak, že sme už spolu viac ako štyri roky. Počas týchto veľkých premien v mojom živote som sa stále venoval záhadám, vede a pseudovede. Môj život sa zmenil o stoosemdesiat stupňov. Ešte počas občasnej samoty krátko po rozvode som sa skontaktoval so ženou z ezoterickej sféry. Dlhो sme si písali ohľadom ezoteriky a mňa najviac zaujalo videnie do budúcnosti alebo presnejšie povedané – vizionárstvo. Žena, ktorá ma zoznamovala s týmto učením, má naozaj krásne meno, ale v tomto texte ju budem nazývať Soňa. Bol som učeň na diaľku. Nikdy sme sa nevideli a nikdy sme sa nestretli. Previedla ma v krátkosti svetom ezoteriky a postupne sme sa presunuli k vizionárstvu. Je to náuka, v ktorej ak sa človek nájde, tak by sa mal venovať len jednej oblasti. V krátkosti vám vysvetlím aspoň vonkajšiu stránku celej veci. V mojom „prekliatom“ živote som navyše trpel videniami v snoch, ktoré sa následne skutočne naplnili či už u nás doma na Slovensku, alebo v celosvetovom rozsahu. Postupom času som si tieto sny začal zapisovať a stále som kontroloval, čo z toho sa vo svete udialo. Zhoda bola na 100 percent. Ani dnes to nie je inak. A to je moja danosť, ktorá veľmi zaujala moju sprievodkyňu – Soňu.

Brandon McYntire – Hydromantia

Takže teraz sa zamerajme na druhy vizionárstva.

KATOPTOMANTRIA – odlievané zrkadlá a rôzne lesklé povrchy.

Človek, ktorý má danosť vidieť veci ako minulé, tak aj budúce, sa sám uvedie do stavu úplného uvoľnenia tela aj mysle (vyčistí si myšlienky). Sústreďí sa určitý čas na svoje dýchanie a v duchu relaxuje. Tento postup sa môže využiť cez deň a takisto v noci pri sviečke. Tú je potrebné umiestniť blízko k predmetu, na ktorý by sa mal človek sústreďiť. Ak je človek sústredený a nevyrušujú ho žiadne vlastné predstavy, mal by uzrieť na lesklom povrchu pozorovaného predmetu buď minulé udalosti, alebo prítomné, či budúce. (Opísal som to veľmi jednoducho, ale vyžaduje si to veľmi dlhé cvičenia a vizionár musí mať aj vrodennú danosť, aby vôbec mohol niečo precvičovať a vidieť – vyčítať.)

STICHIOMANTIA – veštenie z biblie.

Vizionár položí nejakú otázku, na ktorú by rád vedel odpoveď. Hneď nato otvorí Bibliu na ktorejkoľvek strane. A na týchto náhodne otvorených dvoch stranách sa určite píše niečo, čo dá vizionárovi odpoveď na jeho otázku.

Brandon McYntire – Hydromantia

HYDROMANTIA – čítanie alebo videnie obrazov na vodnej hladine.

Najčastejšie sa používa nádoba na vodu, môže byť akákoľvek. Vizionár sa takisto uvedie do stavu uvoľnenia (tela aj mysle) a potom bezmyšlienkovite, ale sústredene pozerá na hladinu vody v nádobe. Túto techniku je možné rozšíriť o zrkadlo a sviečku. Zrkadlo si vizionár postaví zľava čo najbližšie k nádobe a vedľa na pravú stranu postaví zapálenú sviečku. Tento postup sa používa na zosilnenie vízií a ideálne je takto pracovať potme alebo v noci, lebo vizionára vôbec nič neruší. Zároveň je najlepšie si ihneď zapisovať výjavy, ktoré sa ukazujú, pretože vizionár pracuje bez akýchkoľvek rušivých myšlienok a asociácií, a preto si nemusí zapamätať všetko, čo videl. Tento druh vizionárstva je možné praktikovať aj v daždi. Buď sa dajú vyčítať obrazy v odraze mlák na cestách a chodníkov, alebo ak je dážď veľmi silný, je možné v ňom zazrieť rôzne úkazy. Existuje ešte mnoho druhov veštenia a čítania budúcností, ale v tejto autobiografii to nebudem zbytočne rozoberať.

A moje zaradenie v oblasti veštenia bola hydromantia. Tento druh videnia som praktizoval vyše desať rokov. Soňa mi pomohla pri učení a previedla ma celým týmto procesom. Počas môjho pôsobenia v ezoterike som sa často dostal aj do konfliktu s ľuďmi, ktorí ju praktizovali. Buď sme si nerozumeli, alebo naše názory a vedomosti

boli veľmi rozdielne. Existujú ešte mnohé metódy na videnie do iných sfér. Len používanie zrkadiel má možno viac ako dvadsať princípov, no občas sú niektoré aj nebezpečné. Tí nadanejší vizionári dokážu uvidieť mŕtvych, ktorí niekedy môžu aj vyjsť zo zrkadla a prisadnúť si k vizionárovi. Ak vizionár rozostaví tri veľké zrkadlá do trojrozsomernej pozície – 3D – potom sa môže s mŕtvym rozprávať aj vyše hodiny. Jestvuje veľa ďalších princípov. No mňa zaujala iba hydromantia. Pre mňa to bola pomerne jednoduchá metóda, pripravoval som sa asi pol roka a po tomto období sa mi v plechovej miske s vodou začali vynárať prvé obrazy. Každý výjav som zapisoval do zošita. Postupom času som si uvedomil, že mám hromadu zápiskov a ani neviem, čo mám s nimi urobiť, ako ich využiť.

Soňa

Tu je jeden z mnohých rozhovorov – z korešpondencie so Soňou.

„Ahoj Soňa. Dnes mám dokončené stodvanáste videnie. V posledných dňoch sa mi stále vyjavuje akési mesto, ktoré dnes ešte neexistuje. To mesto leží niekde v Poľsku na severnom pobreží pri mori. Ľudia v ňom sú odhodlaní zabrániť bližiacej sa katastrofe, ktorá ohrozuje nielen mesto, ale aj celú Európu. To mesto sa nazýva Loist. Ani neviem, ako si mám videné udalosti vysvetliť. V tom čase sa bude po celej Európe rozširovať spoločný jazyk – Euréka. No v meste Loist budú ľudia tento nový jazyk nenávidieť. Budú proti nemu.

„Ahoj, Branko. To je zaujímavé, ešte som o niečom takom nikdy nepočula. Všetko si zapisuj. Ak sa to ukazuje viackrát po sebe, tak je to možno budúcnosť. Už sme sa o tebe rozprávali z viacerými ezoterikmi. A vieš, na čo sme prišli? Čo by sa stalo, keby si všetky svoje vízie vydal knižne? Proste by si ich spísal do knihy a vydal. Netuším, pod akým názvom alebo ako by tá kniha mala vyzeráť. Ale už viacerí tu prišli s týmto návrhom. Čo na to povieš?“

„Vydať knihu?! To mi nikdy nenapadlo. Ja neviem, ako na to, nikdy som nenapísal knihu. Kto vie, ako by sa ľudia k tomu postavili a čo by si o mne mysleli?“

„Ale, Branko, to predsa nie je podstatné. Veď hlavná podstata je odkaz, posolstvo a nech si o tebe myslí každý čo chce. Vieš dobre, že to je naše poslanie. Každého z nás. Sú medzi nami aj takí, čo s tebou veľmi nesúhlasia, keďže máš sklony prepájať vízie s poznatkami vedy, filozofie, ale v konečnom dôsledku by ťa určite všetci podporili. Myslím psychicky ako človeka. Chce to len odvahu. Ja ti poradím vo všetkom, ako sa len bude dať.“

Tento ďalší rozhovor prebehol krátko po vydaní mojej knihy *V meste Loist*.

„Ahoj, Soňa. Už si dostala moju knihu? Poslal som ti ju poštou. Do oficiálneho predaja sa dostala včera. No... mám teraz problémy. Nieкто sa mi nabúral do Facebooku, takisto do Skype a dokonca aj do mailovej schránky. Vydierajú ma. Chcú peniaze. Pýtajú odo mňa na začiatok 100 000 dolárov. Vyhrážajú sa mi, že zostrihajú nejaké porno videá a nahodia ich na všetky sociálne siete a takisto na erotické stránky. Vraj tam budem aj ja – teda na nerozoznanie od herca, ktorý ma bude hrať. No a keď im nezaplatím, tak mi spravia zo života peklo. Oni si zrejme myslia, že keď som vydal knihu, tak sa topím v peniazoch. Už som nespal štvrtú noc. Je to na zbláznenie. Som sám v byte, nemám sa s kým poradiť. Aj

napriek tomu, že po vydaní knihy sa roztrhlo vrece so ženami, ktoré o mňa prejavili záujem, nevytvoril som si trvalejší vzťah. Nevieam, či cez to dokážem sám prejsť. Možno niekoho moja kniha vytočila do nepričetnosti. Predpovedanie budúcnosti asi nemá veľa sympatizantov. Do čerta! Mal som to nechať tak! Teraz lietam v prúseri!

„Ahoj, Branko. No tak, v tejto oblasti sa takéto veci stávajú. Vitaj v mediálnom svete. Bohužiaľ, musíš prejsť týmto peklom. Je to všetko už len na tebe, ako to zvládneš. A ja verím, že to zvládneš.“

Bol som šokovaný, ako sa zrazu okolo mňa zmenil svet. Takisto ma prekvapil postoj Sone k mojej situácii. Vybral som sa krížom cez mesto a bol som rozhodnutý, že pôjdem na políciu. Keď som prechádzal mestom, videl som okolo seba ľudí, ktorých netrápili také veci ako mňa. Ja som všetko vnímal inak. Bol to pre mňa nový svet, aký som dovtedy nepoznal. Nenávidel som ho. Chcel som, aby sa všetko vrátilo, aby neexistovala žiadna moja kniha. Na polícii som sa rozprával s policajtom, ktorý rieši takéto záležitosti. Poradil mi vo všetkom a navigoval ma, ako treba v takejto záležitosti postupovať. Vedel som presne, čo mám robiť, aby sa to celé skončilo. Po dvoch dňoch strašiaci zmizli. Už nikdy viac mi nepísali, ani sa mi nenabúrili do mojich účtov. Dokonca keď som zapol Skype, všetky rozhovory boli zmazané. Nenechali po sebe absolútne nič a vyparili sa ako vidiny zo zlého sna. Najzaujímavejšie bolo zistenie, že celý čas písali

Brandon McYntire – Hydromantia

a úradovali z Afriky, z Pobrežia Slonoviny. Preto sa mi občas nezdala slovenčina, akou písali. Zrejme si všetko prekladali len v prekladači na Google. Dodnes vďačím policajtovi za všetky rady, ktoré mi poskytol, čím mi pomohol moje peklo ukončiť behom dvoch dní.

Epilepsia

Keď som pracoval v jednom obchodnom centre v roku 2008, tak som doobeda počas smeny dostal znova záchvat a skolaboval som. Odviezla ma rýchla zdravotná pomoc do nemocnice na JIS a po troch hodinách som otvoril oči. Nevedel som, čo sa stalo. Keď ma prepúšťali domov, odporučili mi navštíviť neurológa. Po mesiaci vyšetovania mi neurologička potvrdila epilepsiu. A to bol zlomový bod v mojom živote. Už aj doktori chápali, prečo som celý život kolaboval a z ničoho nič mi prichádzalo zle. V samej podstate som trpel záchvatmi od štrnástich rokov. Dnes mám 42 rokov. Čudujem sa, že som vôbec ešte tu, že ma také záchvaty po toľkých rokoch nezložili. Hoci som prešiel niekoľkými psychickými zrúteniami, dnes som oveľa silnejší a odolnejší. Čo ťa nezabije, to ťa posilní. Je to naozaj pravda. Aj ja som to zistil na vlastnej koži. Dnes som na vrchole všetkých síl a žijem naplno. Píšem poviedky bez zastavenia a občas si ani už neviem spomenúť, ktorá poviedka predchádzala tej poslednej. Som na antiepileptikách a zvládam v podstate všetky životné situácie. Dúfam, že mi to takto vydrží aj najbližších dvadsať rokov. Ešte by som chcel napísať veľa poviedok. Z obdobia, keď som bol v kontakte so Soňou, vznikli moje knihy: *Únosy z hviezd* – sú tam uvedené moje vízie budúcnosti. *Nádej a pád* – životný príbeh. *V meste Loist* – príbeh

z budúcnosti o novom meste v Poľsku. *Ostrov 2289* – príbeh z budúcnosti o svetovláde. Po týchto knihách som ukončil písanie na základe svojich vízií z hydromantie. Bol som už unavený z hydromantie a z princípu neustáleho spisovania vízií. Vzdal som sa toho a začal som písať poviedky, ktoré mi už dlho ležali v hlave. Sú viac-menej mysteriózne, trochu reality, vedy, predstavy a záhadnosti. Občas sa nájdu ľudia, ktorí sa snažia všetky moje diela zosmiešniť a uraziť ma. No na mňa už také veci dávno neplatia. Som už oveľa ďalej a vôbec nevenujem pozornosť takýmto individuíam. Moja posledná poviedka *Červená žiara* je typickým príkladom vedeckého podkladu vo fantastike. Celkový zmysel mojich poviedok je ten, že áno, takto nejako by to naozaj mohlo byť. Moje poviedky zaujali čitateľov po celom svete. Niektoré sú preložené do anglického jazyka, a tak sa počet čitateľov riadne rozšíril. Nikdy predtým by som si ani nepomyslel, že budem niekedy písať knihy. Polovica môjho „mŕtveho“ života tomu vôbec nenasvedčovala. Podnetom na písanie poviedok mohlo byť aj to, že som celé roky čítal knihy aj z odbornej sféry, no spočiatku som bol na také niečo ešte primladý. Kniha *Ostrov 2289* je projekt, ktorý som začal písať ešte na základnej škole. No potom som ho nechal ležať ďalších dvadsať rokov. V čase, keď som začal písať *Ostrov 2289*, ani mi nenapadlo, že ho neskôr môžem dokončiť a napísať celú knihu. Je pravda, že impulz na napísanie prvej knihy vyšiel od mojej sprievodkyne Sone. A patrične som sa jej aj na konci svojej cesty v ezoterike poďakoval.

Posledný rozhovor so Soňou.

„Soňa. Chcem ti povedať...“

„Viem, Branko, ja to viem.“

„Veď som ti ešte vôbec nič nepovedal,“ prekvapene som reagoval.

„Viem, že si sa rozhodol ukončiť túto jednu svoju cestu. Čítam ti myšlienky na diaľku. Veď ja to celé viem a poznáš moje schopnosti.“

„Áno, Soňa, na to som trochu pozabudol. Chcem ti povedať, že som už unavený z hydromantie. Chcel by som ísť vlastnou cestou. Tou trochu vedeckejšou. Všetko, čo som sa naučil alebo presnejšie, čo si ma naučila, nikdy nebudem zverejňovať. Len moje vízie, samozrejme, keďže to bol cieľ tejto mojej cesty. Tie môžem postupne zverejňovať, aj keď možno nie každému budú po vôli.“

„No na to už nepozeraj a venuj sa tomu, čo ťa priťahuje. Nech je to už veda alebo pseudoveda, je to len tvoj život. Ja som rada, že si bol s nami taký dlhý čas a vykresala sa tvoja osobnosť. Dnes si sebedomý muž, ktorému sa ženy samé hádžu pod nohy. Zmenil si sa tak, že teraz môžeš dohnať celý svoj stratený život z mladosti. A ja som navyše presvedčená, že tvoje vízie dosiahli vrchol, a preto možno je najlepšie teraz skončiť, aby si

nevyhorel. V tejto sfére je vyhorenie bežná vec. Dávaj na seba pozor a svoju chorobu sa snaž držať pod kontrolou. Neodmietaj lieky a pravidelne navštevuj neurológa. Tá epilepsia je bič, ktorý s tebou môže zametať ako s listom vo vetre. Nie je to ľahké. Čo sa týka mňa, nemusíš mať žiadne výčitky svedomia. Splnil si svoju úlohu danú zhora a všetko je v poriadku. Ani peklo pri vydávaní kníh ťa nezlomilo. Si silná osobnosť, aj keď ty si myslíš opak. Nepodceňuj sa a potom v písaní poviedok budeš isto veľmi úspešný. Predpovedám ti dokonca celosvetový úspech. Prostredníctvom tvojich kníh ťa ľudia budú poznať po celom svete od Európy cez Ameriku, Austráliu, Rusko, Čínu... všade.“

„Ach, Soňa, ty máš asi väčšiu fantáziu ako ja. Neverím, že by som sa dostal až tak ďaleko. Ale dobre sa to číta. Je to ako sci-fi. Ja som rozmýšľal, ako ti to povedať, keďže si ku mne stále taká láskavá a ochotná poradiť mi vo všetkom. Som ti naozaj vd'ačný za veľa vecí. Nikdy ti to nezabudnem.“

„To je v poriadku, Branko. Urob pre mňa už len jednu vec. Zapisuj si stále svoje prorocké sny. Hydromantiu už nikdy nemusíš praktizovať. Postupne s pribúdajúcimi poznatkami a skúsenosťami budeš chápať súvislosti a význam. Potom po dlhých rokoch, keď si budeš na starobu čítať svoje sny, pochopíš, koľkokrát si mohol svet zachrániť, varovať ho pred katastrofami. Nič viac nemusíš robiť. Tak ja teda navrhujem, aby toto bol náš posledný

rozhovor. Chod' svojou cestou a venuj sa krásam života. Život máš vo svojich rukách. Už ťa nebudem nikdy kontaktovať. Berme to ako uzavretú kapitolu a každý bude spokojný. Teším sa na tvoju tvorbu, určite si prečítam každú tvoju knihu a poviedku. Držím ti prsty. Si úžasný mladý muž a nepodliehaj sebaklamu, že nestojíš za nič, ako si mu podliehal polovicu svojho života. Ak budeš trpieť, budem o tom vedieť. Ja tieto veci cítim na diaľku s ľuďmi, s ktorými som prepojená. Pokojne chod' cestou, ktorá ťa pritahuje...“

Toto bol posledný rozhovor zo Soňou. Odvtedy som od nej už nedostal žiadny email ani inú správu. Ani ja som ju už nikdy viac nekontaktoval. Dokonca som nikdy nezistil, ako vyzerá. Neexistuje žiadna fotografia alebo nejaký článok v médiách, kde by ju mohol človek uvidieť. Soňa je ezoterické mystérium. Orákulum. A ja som sa od neho dištancoval. Už som nevládal ísť ďalej týmto smerom. Potreboval som otvoriť ďalšie dvere. Dvere reálnosti, vedeckejšieho charakteru. Občas na internete natrafim na nie veľmi dobré recenzie na moje knihy. Dokonca sa ma snažia zosmiešniť a zhodiť, ako sa len dá. Možno je ten niekto ezoterik a nepáči sa mu môj štýl písania. Nasvedčuje tomu aj jeden rozhovor na istej stránke, kde bola moja kniha *V meste Loist*.

Nespokojný ezoterik.

„Kto ste vy, že si dovoľíte tvrdiť, že my všetci žijeme v klame a každý človek túži po láske a mieri? Kto vám dal to právo spájať veci medzi nebom a zemou s vedou?! Takáto drzosť! Veci mystické, ktoré boli na tejto planéte už pred nami, idete vysvetľovať pomocou vedy? Veda je len vymyslený nástroj ľudským mozgom. Čiže človekom. A žiadny človek nikdy nedosiahne takú veľkosť, aby sa mohol porovnávať s univerzom. To je niečo také, ako keby mravec chcel vysvetľovať človeku, ako a prečo vznikol vesmír a potom Zem a život. Je to nezmysel! A tí vaši mimozemšťania z iných planét... To je opovážlivé, neskutočné, aby človek, ktorý sa venuje duchovným veciam, zrazu začal verejnosti prinášať nezmysly o mimozemšťanoch a mimozemských únosoch. Vy to zrejme nemáte v hlave celkom v poriadku. Nepáči sa mi, čo píšete. Vaša tvorba bola spočiatku duchovného rázu a teraz ste prešli do vedeckej sféry. No... budem často písať zlé recenzie k vašim knihám a nebudem vám veľmi naklonený v rozhovoroch o vás. Budem dehonestovať vašu osobu, kde sa len bude dať!“

Keď som si prečítal túto správu, už ma vôbec neprekvapila. Po vydieraniach a zastrašovaní zo strany ďalekých cudzincov z Afriky ma to nerozhádzalo.

Dokážem už niečomu takému odolávať. Už ma to vôbec nestiahlo dole ako predtým, ale práve naopak. Táto správa ma rozosmiala. Smial som na tejto úbohosti ducha dotyčného. Bola to taká malichernosť oproti tým, ktoré som už mal za sebou. A tak som tomuto obmedzencovi odpísal pár viet.

„Vážený neznámy!

Stačí sa pozrieť na svet trochu ináč ako len jedným okom. Uvidíte veľa vecí, ktoré ste dodnes ani nepostrehli. Stačí len otvoriť svoje myslenie všetkými smermi a nie len tým jedným. Ja sa nesnažím vysvetliť podstatu vesmíru a života. To človeku naozaj neprislúcha. Človek je len bytosť podriadená vyššej moci. A myslím si, že cesta každého z nás je čiastočne aj riadená týmto univerzom. Už som oveľa ďalej na tejto ceste, aby som sa zľakol ľudí, ako ste vy. Mne pripadáte smiešny. Aj tá vaša obmedzenosť. Ak chcete zosmiešňovať moje knihy, nech sa páči. Ak ma chcete ohovárať, tak ma ohovárajte. Ved' o mojom živote neviete vôbec nič. A navyše karma je zdarma, to vie každý ezoterik, takže veselo konajte tak, ako vám to vaša obmedzenosť káže.

Rádio Slobodný vysielateľ.

Prvýkrát vo svojom živote som dostal pozvanie do rádia. Mali sme sa rozprávať o mojej tvorbe. Po ceste do Banskej Bystrice som v aute zrejme prechladol, keďže som stratil hlas. Moderátor v rádiu musel rozprávať viac ako ja. A tak podľa mňa tento rozhovor online nesplnil očakávanie a nemal žiadny význam. Navyše v čase, keď sa začala naša relácia *Literárna čajovňa*, na mojom Facebooku hackeri nahodili akési porno video, v ktorom podľa nich som ja a nejaká neznáma žena. Samozrejme, išlo o bluf a tento vírus posielali v mojom mene všetkým mojim priateľom na FB. No čo k tomu dodať: „Chlapci, ste úžasní a máte zvláštny zmysel pre humor. Ale mňa nezlomíte!“ Dodnes sú rozhovory so mnou uložené na stránke rádia a dajú sa vypočuť.

Po tejto fraške som dostával ponuky na rozhovory pre rôzne stránky a kníhkupectvá na internete, ale odmietol som. Moje okolie mi to vytýka, pretože mi píšu čitatelia z celého sveta a ja som dodnes nemal nikde žiadnu reklamu ani besedu, ani nič tomu podobné. V dnešných časoch je veľmi ťažko predať tovar bez reklamy. A tak je to aj s knihami. Možno sa raz na to dám a vyjdem na verejnosť v nejakom rozhovore. No zatiaľ sa mi do toho

Brandon McYntire – Hydromantia

vôbec nechce. Na internete sa dajú ešte niekde nájsť rozhovory so mnou z toho stresového obdobia. A takisto sa dajú nájsť stránky, kde zhadzujú moje knihy a mňa osobitne. Všetka česť týmto znalcom literatúry, ktorí v živote nenapísali možno ani list niekomu milému. Dodnes neviem pochopiť, odkiaľ berú tieto znalosti a smelosť či drzosť posudzovať knihy, keď sami vo svojom živote nedokázali absolútne nič.

**Môj experiment – kniha *Mníška*
(Mysteriózna erotika alebo skôr napísané porno)**

Mal som jeden nápad, ktorý som dlho nosil v hlave. A tak som sa rozhodol zariskovať a napísal som poviedku *Mníška*. Bolo mi jasné, že tentokrát môžem položiť celú svoju tvorbu na kolená. Vedel som, čo ma čaká. Možno celkový krach a popud čitateľov, ktorý ma úplne zničí. No netušil som, že práve tento experiment bude mať úspech. *Mníška* je dnes moja najpredávanejšia poviedka a čo ma úplne dostalo, čitatelia a kupujúci sú v najväčšej miere ženy. A ja som čakal pravý opak. No ženy táto poviedka zaujala najviac. To, čo nastalo po *Mníške*, je efekt, ktorý som vôbec nečakal. Tu sú otázky, ktoré bežne dostávam od svojich čitateľiek. Každá otázka je od inej čitateľky.

- Napísali ste ten príbeh z vlastných skúseností?

- Prežili ste veci podobné ako vo vašom príbehu, preto ste to napísali takto detailne?

- Ste slobodný? Mala by som záujem stretnúť sa s vami.

- Veľmi by som chcela prežiť niektoré veci, ktoré ste opísal v *Mníške*. Chcela by som vás spoznať, zistiť, aký ste v skutočnosti.

Brandon McYntire – Hydromantia

- Som rozvedená a som stále sama. Mníška sa mi veľmi páči. Chcela by som si s vami dať stretnutie.

- Videla som váš profil na FB, škoda, že máte partnerský vzťah.

- Veľmi by som sa s vami chcela stretnúť a spoznať vás.

- Škoda, že som vás nestretla skôr. Vaša Mníška ma veľmi oslovila. Teraz už viem, že som ešte veľa neprežila. To, čo ste tam opísali, pri mojom mužovi nikdy nezažijem. Môj muž vás preto nenávidí, ale kašľať na to.

- Som ochotná sa rozviesť a budem žiť s vami. To moje manželstvo za nič nestojí. Bola by som rada, keby som mohla byť s vami.

- Mám dvadsať a som ešte slobodná. Ak by ste mali záujem, mohli by sme vyskúšať všetko, čo je vo vašej Mníške.

- Prosím vás o tajné stretnutie. Hoci mimo mesta niekde na Šírave. Veľmi sa chcem s vami stretnúť aspoň na chvíľu. Musím vás spoznať, často vás mám v noci v mojich predstavách...

A takýchto správ je stále viac a viac. A čo ja na to?! No predsa vidíte na mojom profile, že som v partnerskom

vzťahu. Ale teší ma, že čítate moje knihy a veľmi si vás všetky vážim ako svoje publikum.

Herec, spevák, hlásateľ v TV, spisovateľ... je určitá špecifická množina ľudí, ktorí sa pohybujú v mediálnom svete. Spisovateľ prehovára k ľuďom prostredníctvom svojich kníh rovnako, ako keď nejaký politik reční na pódiu. Alebo ak nejaká skupina natočí nový klip, ktorý sa stane trhákom počas leta, a médiá ho hrajú na každom kroku, kde sa človek pohne. Je to vlak, do ktorého človek nastúpi a už nikdy viac nevystúpi. Jedine, že sa vyplazi ako had, aby ho nikto nevidel. A v mediálnom svete sa občas dejú aj veľmi zlé veci. Koľko rôznych hercov a populárnych spevákov nezvládlo svoj život a už nie sú medzi nami. Možno časom človek príde na to, že už to nie je výslnie, ale samotné peklo. Skončí sa súkromie a všetky médiá začnú prepierať život takéhoto človeka. A to je dôvod, prečo ma zatiaľ nikde nie je vidieť. Mám rád pokoj a prechádzky do prírody. Neviem si predstaviť, že niekto by stále narušoval môj pokoj a rozčuľoval by ma otázkami zameranými na môj život. Zatiaľ nemám v pláne také či onaké, proste žiadne verejné akcie.

Predpokladám, že tento pomerne stručný opis celej mojej tvorby a existencie zrejme nesplnil vaše očakávania. Chceli by ste sa dozvedieť oveľa viac o mojom živote. No na to by nám naozaj nestačila ani tisícstranová kniha.

Uviedol som tu v podstate najdôležitejšie časti života a svojej tvorby. Mojím šťastím sú, samozrejme, moje dcéry. A je mojou prvoradou povinnosťou uchrániť ich pred svetom – mediálnym aj tým našim. Taktiež je to moja družka po mojom boku, ktorá je v súčasnosti hlavným pilierom mojej tvorby. Vďaka nej som napísal veľa svojich poviedok. Avšak je aj hlavným dozorcom môjho zdravotného stavu. A ďalej, samozrejme, všetci moji blízki. Celá moja rodina.

A čo by som mohol dodať na záver tohto krátkeho úseku mojej autobiografie? Kým budem vládvať, budem písať až do samého konca. Moje témy a podklady sú nevyčerateľné. Nedám sa zlomiť žiadnym hejterom ani pochybovačom. Beriem si za povinnosť venovať sa svojmu písaniu. Trochu som prekvapený, že napriek mysterióznemu zameraniu mojej tvorby, sa najžiadanejšou stala moja kniha *Mníška*. Je to čiastočný odklon v mojom písaní. Ale napriek tomu zostanem pri vedeckom aj pseudovedeckom žánri. Ezoteriku už nepraktizujem. Jediné, čo som neukončil, je zapisovanie prorockých snov. Budem sa snažiť napísať knihu, ktorú bude poznať celý svet – ak sa tak už pomaly, ale isto nedeje, keďže mám päť kníh v anglickom jazyku na americkom Amazone. Mám tam aj svoj vlastný profil. Ak budem mať čas, budem čitateľom odpovedať na všetky otázky aj na tie zlomyseľné. Dlhodobo trpím epilepsiou, preto pravidelne

musím navštevovať aj psychiatra a občas musím podstúpiť aj hospitalizáciu, keď sa mi z ničoho nič začne rapídne zhoršovať celkový stav. Epilepsia je záležitosť mozgu a človek musí byť pod kontrolou. Ak sa to zanedbá, následky môžu byť nedozerané. Myslím si, že dnes už aj malé dieťa vie, že nie sme vo vesmíre sami. Ak máme vnemy a nemyslím tým vôbec vizionárske, ale tie naše obyčajné, tak musíme cítiť, že medzi nebom a zemou niečo existuje. Ten druhý svet je skutočný a netvrdím to ako ezoterik, ale len ako spisovateľ. Mystérium a univerzum je skutočné. A my sme v tom všetci stvorení, aby sme splnili svoje poslanie. Aké je, nám neprináleží vedieť. To už nemá byť naša starosť.

Nemám veľa fotiek zo svojho života z mladosti. Neznášal som fotenie. Uvádzam tu len svoju súčasnú fotku. Na fotografiách zo školských čias by ste ma aj tak nespoznali. Niektorí ľudia z mojej minulosti nechcú uveriť, že som to ja. Podozrievajú ma, že som podstúpil nejaké zmeny ako plastiku a podobne. Samozrejme, že je to hlúposť. Na to by som nemal odvahu. Všetko je o ľuďoch. Sú aj takí, čo sa na mňa pozerajú cez prsty. A zase na druhej strane ďalší, ktorí ma podporujú v mojej tvorbe a často si píšeme o mojich knihách.

Brandon McYntire – Hydromantia

Rok 1998. Výška 185 cm, 59 kíl, celková slabosť, kolapsové stavy zo slabosti, epi záchvaty v tom období ešte nediagnostikované a následné psychické problémy zo zlého fyzického stavu. Žiadny záujem o mňa zo strany žien, skôr poľutovanie. Nedobrovoľný celibát až do 27 rokov. Mnohokrát psychický úpadok.

Fotograf ©Ludo Földy

Brandon McYntire – Hydromantia

Rok 2019. Mám 41 rokov. Po rozvode 5 rokov. 94 kíl, dobre podchytený celkový zdravotný stav, záchvaty pod kontrolou – nasadené lieky antiepileptiká a antipsychotiká. Záujem o mňa zo strany žien je prehnaný. Pseudonym Brandon McYntire som si dal po svojej prababke Elizabeth Grace McIntyre, ktorá prišla do Československa z USA konkrétne z Bostonu. Len som v priezvisku zmenil Y – I. Nejak sa mi to zdalo byť oveľa krajšie.

Hydromantia

Dostávam veľa otázok od čitateľov na moju osobu a takisto na moju tvorbu. Dostal som aj podnety na napísanie svojej autobiografie. Rozhodol som sa, že v krátkosti opíšem svoj život a niečo o svojich knihách. Dovolím vám nazrieť len čiastočne do zákulisia tam, kde začala po prvýkrát vznikať moja prvotina. Ak by som sa chcel skutočne vyrozprávať a opísať vám celý svoj život, neviem si predstaviť, aká hrubá kniha by to musela byť. Na to sa skutočne necítim. A tak vám porozprávam príbeh o tom, ako som začal písať a kto alebo čo podnietilo smerovanie mojej tvorby. V poslednom období som sa zameril na poviedky, pretože tie píšem najradšej. Moje poviedky na internete majú celosvetový rozsah a niektoré boli preložené do anglického jazyka. Dostávam emaily a iné správy na sociálnych sieťach od čitateľov z celého sveta. Do svojich tridsiatich siedmich rokov som nemal ani poňatia o písaní kníh. Môj život sa zmenil, keď som sa spoznal s dôležitým človekom z ezoteriky. Krátko potom som už dával dokopy svoje prvé texty. Spočiatku ma sprevádzal neúspech, výsmech, závisť a neprajnosť. No ak sa človek cez to všetko prenesie, začne sa blížiti k svojmu cieľu. A to je aj môj prípad. Vitajte vo svete mystéria!

